

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ефективного управління лісами на основі ведення лісового господарства на принципах наближеного до природи лісівництва, адаптованого до кліматичних змін, збереження біорізноманіття в лісах

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Лісовому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 21, ст. 170):

1) статтю 1 доповнити частинами чотирнадцятою-двадцятою такого змісту:

«Усі ліси на території України зростають у природних зонах Українського полісся, Українського лісостепу, Українського степу, Українських Карпат та Гірського Криму.

Українське полісся – частина Полісся, яка охоплює зону мішаних лісів і Поліську низовину в межах України.

Український лісостеп – ділянка європейської частини природної зони лісостепу в межах України.

Український степ – степова природна зона в Україні, розташована на півдні, центрі й сході країни. Західна й центральна частина Чорноморсько-Каспійського степу, складової великого Євразійського степу.

Українські Карпати – частина гірської системи Східних Карпат у Західній Україні.

Гірський Крим – гірська система Кримських гір на півдні України та Кримського півострова.

Поділ території України за природними зонами в розрізі територіальних громад встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері лісових відносин.»;

2) статтю 27 доповнити новим пунктом 7⁻¹ такого змісту:

«7⁻¹) приймає рішення про поділ території України за природними зонами в розрізі територіальних громад за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері лісових відносин;»;

3) у статті 28⁻¹ частину першу доповнити новим пунктом 11⁻² такого змісту:

«11⁻²) затверджує в установленому порядку нормативи використання лісових ресурсів;»;

4) у статті 29:

пункт 7 частини першої виключити;

частину першу доповнити пунктом 7¹ такого змісту:

«7¹) подає до Кабінету Міністрів України пропозиції щодо поділу території України за природними зонами в розрізі територіальних громад;»;

5) у статті 29⁻¹ пункт 1 частини першої виключити;

6) у статті 43 частину четверту викласти у такій редакції:

«Розрахункова лісосіка затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.»;

7) у частині четвертій статті 48 виключити слова «, за погодженням відповідно з органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища»;

8) у статті 56 частину другу виключити;

9) у статті 69 частину восьму доповнити новим абзацом сьомим такого змісту:

«відсутність рішення комісій, передбачених частиною третьою статті 84 цього Кодексу (у разі отримання спеціального дозволу на використання лісових ресурсів (лісорубного квитка) на заготівлю деревини від суцільних санітарних рубок).»;

10) статтю 84 доповнити частинами третьою, четвертою, п'ятою і шостою такого змісту:

«Суцільні санітарні рубки призначаються відповідно до Санітарних правил в лісах України, затверджених Кабінетом Міністрів України, за наявності рішення:

комісії з питань надзвичайних ситуацій підприємств, установ та організацій – у випадку площі суцільної санітарної рубки до 8 га;

місцевої комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій – у випадку площі суцільної санітарної рубки від 8 га до 15 га;

регіональної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій – у випадку площі суцільної санітарної рубки від 15 га до 25 га;

Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій – у випадку площі суцільної санітарної рубки від 25 га і більше.

Рішення комісій, передбачених частиною третьою цієї статті, приймаються на підставі актів обстеження насаджень, що потребують суцільної санітарної рубки, складених в межах одного лісництва відповідно до вимог Санітарних правил в лісах України.

Власникам лісів та постійним лісокористувачам забороняється ділити площі насаджень, що потребують суцільних санітарних рубок, в межах одного лісництва, на частини з метою уникнення отримання рішень комісій, передбачених частиною третьою цієї статті.

Рішення про видачу або відмову у видачі спеціального дозволу на використання лісових ресурсів (лісорубного квитка) на заготівлю деревини від суцільних санітарних рубок приймаються відповідно до статті 69 цього Кодексу.».

2. У Законі України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 29, ст.315):

1) у пункті 21 частини другої статті 3 замінити слова «усі суцільні та поступові рубки головного користування та суцільні санітарні рубки на площі понад 1 гектар» словами «усі рубки головного користування, в межах фондів рубок головного користування, які визначаються лісовпорядкуванням»;

2) в абзаці першому пункті 2 частині третій статті 3 виключити слова «та лісогосподарське»;

3) абзац третій пункту 2 частини третьої статті 3 викласти у такій редакції:
«лісорозведення у природних зонах

Українського полісся, Українських Карпат на площі понад 150 гектарів;

Українського лісостепу на площі понад 100 гектарів;

Українського степу та Гірського Криму на площі понад 50 гектарів;

на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду чи в їх охоронних зонах на площі 5 гектарів і більше;»;

4) пункт 2 частини третьої статті 3 доповнити новим четвертим абзацом такого змісту:

«вирубування дерев і чагарників на площі понад 500 квадратних метрів у разі зміни цільового призначення земельних лісових ділянок з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства;».

У зв'язку з цим вважати абзаци чотири-вісім абзацами п'ять-дев'ять відповідно.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців із дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

Р.Стефанчук

